

er den eneste, der i Virkeligheden vil faa Betydning, nemlig som neutralt Politi i Tilfælde af Krig mellem andre Magter, naturligvis ikke saaledes, at vi skulle have en Flaade, der træder imellem og skyder paa de krigsførende Magter, det kan der ikke være Tale om, men derimod saaledes, at vi holde et Polititilsyn i vore Farvande og Havne. Jeg skal nævne et Eksempel. Det er ikke berettiget, at krigsførende Magter udkæmpe deres Kamp paa neutral Grund. Jeg skal erindre om Slaget ved Helgoland; da maatte det danske Skib under daværende Kommandør Suenson opbøre med Jagten paa den østerrigske Fregat, saa snart den kom indenfor $\frac{1}{2}$ Mil fra Helgoland. Der kunde under en Krig mellem to Stormagter tænkes en Kamp mellem deres Orlogsskibe, under hvilken den svageste flygtede ind paa vor neutrale Grund og blev forfulgt af den stærkere. Have vi ingen Orlogsmand der i Nærheden, kunne vi ikke forhindre det, men er der en Orlogsmand der i Nærheden, som kan komme til, er det naturligvis hans Pligt at løbe imellem dem, det er hans Pligt at hejse Parlamentærflag og lægge sig imellem for at forhindre Kamp paa vort neutrale Territorium, men der kan naturligvis ikke være Tale om, at han maa blande sig i Kampen og skyde paa dem. Det eneste han har at gøre, er at løbe imellem dem; hvis de andre saa ikke ville respektere ham, maa han selv lade sig skyde til Bunds, det vil være det Offer, som det vil være nødvendigt at bringe. Men at han skulde træde op og deltage i Kampen for i samme Øjeblik, han gør det, at ophæve vor Neutralitet, er en Umulighed, det vilde være at kompromittere hele vor Eksistens. Jeg anfører det kun som et af de Eksempler, under hvilke der kan blive Brug for Marinens Skibe. Men samtidig med, at vi altsaa ubetinget under Krigsforhold kunne faa Brug for vor Flaade, har den ogsaa stor Betydning for vort Erhvervsliv i Fredens Dage, saa at dette levende Værn ubetinget er det, som har størst Betydning for os saavel i Fredstid som under neutrale Forhold, naar andre Magter ere i Krig. Hvorledes det skulde ordnes, tror jeg bedst, man vil kunne afgøre i Ro og Fred, saasnart man er bleven enig om Hovedprincipperne for, hvorledes den militære Ordning skal være,

om vi skulle have en militær Ordning, der tager Sigte paa at bevare vor Selvstændighed, hvis vi overfalder af en Stormagt, eller, om vi skulle indrette vort Militærvæsen, saaledes som Lovforslaget her antyder, paa det saakaldte Forsvar af vor Neutralitet, hvilket faktisk er en Opgivelse af Neutraliteten, en Forberedelse paa at tage Del i Kampen. Jeg gentager, at det vilde være en Lykke for vort Land, om vi altid kunde have en Regering, som vilde undlade at mobilisere, fordi andre Stater kom i Kamp, som vilde undlade at gribe ind til Forsvar for vor Neutralitet, som til enhver Tid vilde sørge for at fastholde Neutraliteten ubrødelig. I saa Fald er jeg overbevist om, at vort Land kan blive ved at bestaa gennem Tiderne. Men kan det ikke ske, vil man ikke det, vil man virkelig gennemføre noget af det, som her foreligger, vil jeg beklage, at Forsvarskommissionen blev saa hurtigt færdig med sine Arbejder, thi saa kunne vi lige saa gerne beholde det, som det er, og Højre har jo lavet det, som det er, og i Højres Øjne maa det altsaa være godt, og hellere maa vi da beholde det, som det er, og holde det gaaende end nu ofre betydelige Udgifter paa en Forsvarsordning, der aldrig kan betrygge vort Lands Eksistens bedre end det, der er, fordi det kun vil give en Regering, der er urolig og føler Trang til at tage Del i politiske Begivenheder, flere Midler i Hænde til at bryde vor Neutralitet. Men skulde jeg være pisket til at stemme for et af Forslagene, enten det, som er foreslaaet af Regeringen, eller det, der er vedtaget af Flertallet i Kommissionen, og som støttes af Ordføreren for Flertallet, skulde jeg ubetinget under Dødsstraf stemme for et af dem, tror jeg dog, at jeg stemte for Regeringens Forslag. Jeg synes dog i alt Fald, at de forberedte Stillinger have noget ret tiltalende, naar man tænker sig, at vi skulle mobilisere. Og der er jo givet halvvejs Løfte om, at den Fæstning herinde, som er ubrugelig, dog en Gang kan blive reven ned. Men naar man fra alle Sider er enig om — og det er man jo —, at denne Fæstning er ubrugelig, synes jeg, at det første og vigtigste er at rive den ned straks, saa kunne vi jo altid tale om det andet. Jeg tilraader at stemme mod alle